

Folketingets Retsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 27. juli 2012

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 2. juli 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 916 (Alm. del).

J.nr. 2012-4944/DYB

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget

Spørgsmål nr. 916 (Alm.del):

"Vil ministeren kommentere Henrik Adamsens henvendelse på vegne af slægten Krog-Meyer af 7. maj 2012 vedr. spørgsmålet om, hvorvidt der reelt er beskyttelse af bindestregsefternavne i den gældende praksis i forhold til navneloven, (REU alm.del – bilag 440)?

Svar:

Henrik Adamsens henvendelse vedrører navnelovens § 8, stk. 1 og 2.

I henvendelsen anføres det blandt andet, at problemet med navneloven, som den fremstår nu – og fortolkes – er, at bærere af et beskyttet bindestregsefternavn ikke har den navnebeskyttelse, som det fremgår af både navnelovsbetænkningen og af selve lovteksten, at det har været hensigten at give dem.

På baggrund heraf ønsker Henrik Adamsen, at Retsudvalget berigtiger den forkerte fortolkning af navnelovens § 8 ved enten at pålægge ministeren eller Ankestyrelsens Familieretsafdeling at ændre praksis, sådan at det fremadrettet ikke bliver muligt at slå to navne sammen til et bindestregsefternavn, som i forvejen er beskyttet i henhold til loven.

Jeg kan oplyse, at det følger af navnelovens § 8, stk. 1, at to navne, der hver for sig kan tages som efternavn, sammen kan tages som efternavn, hvis navnene forbindes med en bindestreg. Af § 8, stk. 2, fremgår det, at et efter-

navn, der består af flere navne forbundet med bindestreg, i forhold til lovens øvrige bestemmelser anses som ét efternavn.

Efter bestemmelsen i § 8, stk. 1, er det alene muligt at forbinde to navne med en bindestreg. Adgangen til at forbinde to navne med en bindestreg gælder også, selvom det nye "bindestregsefternavn" er et beskyttet efternavn efter navnelovens § 3. Bestemmelsen i § 8, stk. 2, om, at "bindestregsefternavne" skal anses som ét efternavn, gælder kun for lovens øvrige bestemmelser.

I henhold til forarbejderne til navneloven er navnelovens § 8, stk. 2, af betydning i forhold til opgørelsen af, hvor mange bærere der er af et navn. Herudover har bestemmelsen betydning for opfyldelsen af lovens § 4, stk. 1, nr. 7, om indhentelse af samtykke fra alle, der her i landet er bærer af et efternavn, ligesom bestemmelsen også har betydning for, hvilke efternavne der efter lovens § 6, stk. 1, nr. 1, kan forveksles med et beskyttet efternavn.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til navneloven, at Navnelovsudvalget i sine overvejelser om, hvorvidt der burde ske en fravigelse af kravet om, slægtsmæssig tilknytning til et efternavn som betingelse for at kunne tage det, tog udgangspunkt i, at der skal være stærke grunde for at hindre et menneske i at tage det efternavn, det ønsker. Dette er også det udgangspunkt, som den nuværende navnelov bygger på.

Af Navnelovsudvalgets generelle overvejelser om adgangen til at tage et efternavn fremgår blandt andet følgende (Betænkning 1446/2004, side 119):

"Som anført under punkt 5.1.1. er efternavnet ofte udtryk for en slægtsmæssig tilknytning til andre bærere af samme navn. Dette er også naturligt i dansk sammenhæng, hvor navnelovgivningens som nævnt siden 1904 har hvilet på et krav om slægtsmæssig tilknytning til et efternavn.

Udvalget finder derfor, at hensynet til beskyttelse af slægtsfølelsen fortsat bør være et tungtvejende hensyn ved udformningen af den kommende navnelov, og at dette hensyn som udgangspunkt er tilstrækkeligt tungtvejende til forsat at afskære individuelle ønsker om at tage et eksisterende efternavn, medmindre der foreligger den fornødne slægtsmæssige tilknytning.

Udvalget finder imidlertid, at afvejningen af hensynet til den, der ønsker et navn, over for hensynet til dem, der i forvejen bærer det pågældende navn, må falde forskelligt ud afhængig af, hvor udbredt det navn, der er tale om, er. Et navn, der bæres af et forholdsvis begrænset antal personer, vil således formentlig blive opfattet som havende en højere grad af individuelt slægtsmæssigt særpræg end navne, der bæres af mange mennesker fordelt over hele landet. (...)"

Som det fremgår, har Navnelovsudvalget i sine overvejelser om adgangen til at tage et efternavn blandt andet lagt vægt på, om der foreligger en fornøden slægtsmæssig tilknytning til et efternavn, eller om der er tale om et i forvejen almindeligt udbredt navn, før det er muligt at tage et eksisterende efternavn.

Bestemmelsen i navnelovens § 8, stk. 1, hviler således også på den forudsætning, at der enten skal være en slægtsmæssig tilknytning til de navne, der efter bestemmelsen kan forbindes med bindestreg, eller at der er tale om navne, som efter lovens § 2, stk. 1, ikke er beskyttede, idet de bæres af mere end 2.000 personer.

En begrænsning i retten til at danne et "bindestregsefternavn" af to navne, som der enten er en slægtsmæssig tilknytning til, eller som begge er frie efternavne, ville føre til en væsentlig indskrænkning i retten til at tage et efternavn.

Som eksempel kan nævnes, at et forslag om forbud mod dannelse af bindestregsefternavne, der er beskyttede, ville begrænse forældres mulighed for at videregive hver deres mellem-/efternavn til deres børn som ét samlet navn, eller at to personer, som indgår ægteskab, ikke i den anledning kan sammensætte ét nyt efternavn bestående af hver deres mellem-/efternavn. Begge tilfælde nødvendiggør en bindestreg mellem de to navne.

Det er min opfattelse, at reglerne i navneloven om adgangen til at tage et efternavn i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til at beskytte den slægtsmæssige tilknytning til et efternavn.

Jeg finder derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at ændre reglerne i navneloven om adgangen til at tage et efternavn eller fortolkningen af disse regler.

Karen Hækkerup

/Daniel Y. Bujandric